

**Східноукраїнський інститут
економіки та управління**

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«СУЧАСНІ ПІДХОДИ
ДО ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ
ПОТЕНЦІАЛУ ЕКОНОМІКИ»**

23 березня 2019 року

МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

**«СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ
К ЭФФЕКТИВНОМУ ИСПОЛЬЗОВАНИЮ
ПОТЕНЦИАЛА ЭКОНОМИКИ»**

23 марта 2019 года

Запоріжжя
2019

СЕКЦІЯ 10. БАНКИ ТА БАНКІВСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Болдова А.А., Панчук К.П.

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОРТФЕЛЯ БАНКІВ УКРАЇНИ86

СЕКЦІЯ 11. РИНОК ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Головачова К.В.

АНАЛІЗ ТОРГІВ ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ НА ОРГАНІЗАТОРАХ ТОРГІВЛІ88

СЕКЦІЯ 12. ПОВЕДІНКОВА ТА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Пампура Т.Ю., Степаненко Н.І., Волкова І.М.

СОЦІОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СПОЖИВЧИХ МОТИВАЦІЙ ЯК ОСНОВИ
ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ91

СЕКЦІЯ 13. ЕКОНОМІКА ФІРМИ

Мельник С.І.

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА:
МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ95

Петровська С.І.

ПІДХОДИ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ТРАНСПОРТНОГО СЕРВІСУ97

Пілявський В.І.

ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ
ВАРТІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА100

Чубань С.О.

ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ ПІДВИЩЕННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В УКРАЇНІ102

СЕКЦІЯ 14. ЕКОНОМІКА І МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙ

Вовк М.О.

АУТСОРСИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЮ
РЕСТРУКТУРИЗАЦІЄЮ ПІДПРИЄМСТВА АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ106

Лопушинська О.В.

ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ ЧИННИКІВ ВПЛИВУ НА УПРАВЛІННЯ
РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯМ ПІДПРИЄМСТВА109

Одольська А.О.

ЦИФРОВИЙ МАРКЕТИНГ – НЕОБХІДНІСТЬ
ДЛЯ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ112

Січкаренко К.О.

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ
У ПРОЦЕСАХ УПРАВЛІННЯ115

СЕКЦІЯ 14. ЕКОНОМІКА І МЕНЕДЖМЕНТ ІННОВАЦІЙ

Вовк М.О.

аспірант кафедри менеджменту

*Полтавська державна аграрна академія
м. Полтава, Україна*

АУТСОРСИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЮ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЄЮ ПІДПРИЄМСТВА АГРОПРОДОВОЛЬНОЇ СФЕРИ

Постійні трансформаційні зміни ринкового середовища суттєво впливають на конкурентоспроможність підприємства агропродовольчої сфери. В такій складній ситуації для керівництва підприємства постає проблема формування системи конкурентних переваг, для отримання пріоритетності серед конкурентів в агропродовольчій галузі. В сфері виробництва агропродовольчої продукції такою конкурентною перевагою може бути виробництво більш якісної, безпечної та конкурентоспроможної продукції, яка може реалізуватися не лише на вітчизняному ринку, а й на світових продовольчих ринках. Для вирішення завдання для українських агропродовольчих підприємств необхідне технологічне переоснащення застарілих виробничих потужностей. Ця проблема є надзвичайно актуальною для більшості українських підприємств, а вирішення її можливе шляхом проведення технологічної реструктуризації.

Сутність технологічної і виробничої реструктуризації полягає у: скороченні зайвих основних і обігових коштів; продажу непотрібних соціальних активів; зменшенні або ліквідації допоміжних видів діяльності; придбанні сучасної техніки й обладнання; впровадженні нових методів виробництва, економічно ефективних і проєкологічних; освоєнні нових напрямів діяльності; розробленні нових або вдосконалення існуючих продуктів; підвищенні якості продукції; зміні профілю виробництва; підвищенні безпеки праці на виробництві. Застосування нових методів і технологій виробництва, технологій прогнозування попиту, розроблення тісніших зв'язків з постачальниками, формування інвестиційної стратегії технологічного розвитку, придбання ліцензій, зміни в асортиментному ряді продукції, використання маркетингової стратегії, орієнтованої на потреби клієнтів, зміна географічної структури експорту, впровадження сучасних інструментів, таких як Lean Production, Total Quality Management, TQM, Kaizen, Just In Time, охорона довкілля відповідно до рекомендацій соціального відповідального бізнесу [5].

Технологічна реструктуризація потребує висококваліфікованих спеціалістів, що зможуть вирішити актуальну проблему технічної модернізації. Проте, на сьогоднішній день, підприємства агропродовольчої сфери не завжди спроможні залучити до штату висококваліфікованого працівника, який ба

ефективно здійснив процес технологічної реструктуризації. Саме тому, однією із альтернатив виконання зазначеного завдання проблеми стати аутсорсинг.

На сучасному етапі аутсорсинг поширений у багатьох сферах бізнесу. Постачальники послуг аутсорсингу (аутсорсери) пропонують свої послуги в галузі інформаційних технологій, маркетингу, логістики, виробництва комплектуючих, управління персоналом, бухгалтерського обліку, юридичного забезпечення, адміністративно-господарського обслуговування [6].

Аутсорсинг як інструмент управління підприємством, спрямований на підвищення ефективності та конкурентоспроможності діяльності, який передбачає укладання контракту між замовником (підприємством) і постачальником (аутсорсером) з метою виконання останнім як основних, так і допоміжних бізнес-функцій і бізнес-процесів замовника за певну плату, що зумовлює реорганізацію та оптимізацію підприємницької діяльності замовника та тимчасове залучення відповідного персоналу [3].

Варто зазначити, що аутсорсинг – поняття більш широке, яке поєднує різноманітні форми взаємовигідного співробітництва. Зокрема, до аутсорсингу можна віднести:

- використання послуг спеціалізованих організацій для вирішення внутрішніх проблем підприємства (наприклад, розробки проектів, кадрового забезпечення, навчання персоналу);

- придбання у сторонніх організацій послуг з реалізації окремих бізнес-процесів (наприклад, у сфері логістики, інформаційного та фінансового забезпечення та ін.);

- винесення виробництва (частково чи повністю) в регіони з більш дешевою робочою силою;

- реалізацію проектів (частково чи повністю) силами зовнішніх організацій, які мають необхідні ресурси, в тому числі висококваліфікований персонал;

- винесення частини активів за межі підприємства, створення дочірніх фірм та сумісних підприємств для виконання окремих видів діяльності (виробництва чи послуг) [1, с. 24].

В межах проведеного дослідження, особливої уваги потребує виробничий аутсорсинг, який надає нові можливості щодо вирішення проблеми технологічної реструктуризації підприємств агропродовольчої сфери.

Виробничий аутсорсинг – передача всього циклу виробництва певної продукції або лише його частини (виробництво окремих вузлів, деталей, напівфабрикатів – складових основної продукції) [4].

Суть виробничого аутсорсингу полягає в передаванні частини, а іноді й повного виробничого циклу на виконання сторонній організації. У цьому разі на аутсорсинг може бути передане як основне виробництво, так і допоміжне, пов'язане з виготовленням комплектуючих і допоміжних матеріалів. Отже, зауважимо, що у разі, якщо підприємство передає зовнішньому підряднику лише виробничі функції, оцінювання результативності аутсорсингу доцільно

здійснювати на основі показників зміни ефективності виробництва чи використання виробничих фондів, зокрема:

- приросту рентабельності виробництва;
- збільшення фондівіддачі основних виробничих фондів;
- збільшення коефіцієнта інтенсивного використання обладнання;
- зменшення матеріаломісткості продукції;
- приросту рентабельності продукції [2].

За допомогою якісних параметрів можна оцінити, наскільки покращилася діяльність підприємства з погляду якісної складової його функціонування, що впливає на збільшення попиту споживачів і прибутковості підприємства. Інакше кажучи, ефективність впровадження аутсорсингу на підприємстві можна визначити за допомогою таких якісних показників:

- покращення технологічної оснащеності виробничого процесу;
- зростання частки інноваційної продукції;
- зменшення частки браку;
- покращення якості й оперативності наданих послуг чи виробленої продукції, а також її складових елементів;
- оптимізація організаційної структури, процесу виробництва тощо [2].

Таким, чином аутсорсинг як один із ефективних інструментів управління, вирішує проблему реалізації технологічної реструктуризації підприємств агропродовольчої сфери. Використання аутсорсингу для керівника підприємства скорочує час та ресурси на пошук висококваліфікованих фахівців у вузькоспеціалізованій сфері технологічної реструктуризації. Саме час та ресурси у вирішенні даної проблеми відіграють значну роль у швидшому отриманні конкурентних переваг для агропродовольчого підприємства серед його конкурентів.

Список використаних джерел:

1. Аникин Б. А. Аутсорсинг и аутстафтинг: высокие технологии менеджмента : учеб. пособие / Б. А. Аникин, И. Л. Рудая. – М. : ИНФРА-М, 2009. – 320 с.
2. Дідух О. В. Аналіз ефективності використання аутсорсингу у господарській діяльності підприємств [Електронний ресурс] / О. В. Дідух // Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/17256/1/14-82-87.pdf>.
3. Дідух О. В. Основні види аутсорсингу в господарській діяльності підприємств / О. В. Дідух // Вісник Хмельницького національного університету. – 2012. – № 2. – С. 29-32.
4. Терещенко О. О. Антикризове фінансове управління на підприємстві : монографія / О. О. Терещенко. – К. : КНЕУ, 2004. – 268 с.
5. Фалович В. А. Реструктуризація ланцюга поставок у контексті розвитку його емерджентних властивостей [Електронний ресурс] / В. А. Фалович // Режим доступу: http://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2017-2_0-pages-196_202.pdf.
6. Чмут А.В. Сутність аутсорсингу та тенденції його розвитку на міжнародних ринках / А. В. Чмут, О. Д. Осадчий // Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського. – 2017. – Випуск 17. – С. 116-119.